

Velký pátek 1933.

Dokonáno jest! Tato hluboce vážná slova Syna Božího byla lidstvem pochopena jako dokončení jeho vykupitelského díla a jako nejvyšší oběť za hříchy lidstva, kterou Bůh přinesl pozemským lidem za všechna jejich provinění.

Rozechvěni díkem nechali věřící působit na sebe znění těchto slov a pocit bezpečného úkrytu vyvolal v nich volné, hluboké vydechnutí.

A přece tento **pocit** nebyl ničím oprávněn, poněvadž vznikl jen z prázdné lidské domýšlivosti. V každé lidské duši odpočívá více nebo méně skryta úzkostlivá otázka: Jak byla jen možná tak veliká oběť Boží! Což má lidstvo u Boha tak velikou cenu?

A tato úzkostlivá otázka jest oprávněna, neboť pramení z citu a má se stát výstrahou! Duch se proti tomu vzpíná a promlouvá citem. Jeho varování se neukonejší pouhými prázdnými slovy a poukazem na to, že Bůh jest **láska** a tato Božská láska že zůstane lidem nepochopitelnou.

Podobnými slovy vyplňují se mezery tam, kde vědění chybí. Nejen vědění, ale i každé přemýšlení je nutno potlačit, protože dosavadním nesprávným výkladem slov Syna Božího namáhavě a přece falešně vybudovaná stavba rychle by se podkopala a musela se pak zřítit.

Avšak čas pro tyto prázdné slovní obraty již minul. Nyní se musí probudit duch! **Musí**; není jiné volby, nechce-li býti zničen!

Světlo to přikazuje! Bůh tomu chce!

Kdo se ještě spokojí takovými prázdnými vytáčkami ve věcech, které nesou v sobě spásu lidstva, ukazuje duchovní lenost v nejdůležitějších otázkách ve stvoření. Je to lhostejnost a tupost vůči Božím zákonům, spočívajícím ve stvoření, a proto bude v soudu zavržen jako shnilý plod!

Dokonáno jest! To byl poslední Ježíšův vzdech, kterým se ukončilo jeho pozemské bytí a tím i jeho utrpení, způsobené lidmi!

Ježíš netrpěl **pro** lidi, jak se tito ve svém neodpovědném zatemnění domnívají, ale trpěl **od nich!** Byl to výkřik ulehčení nad tím, že se bolest blíží ku konci. Tento výkřik byl současně zdůrazněním tíhy dosavadního utrpení.

Nepronášel tím obžalobu, poněvadž ztělesnění lásky, kterou byl, nežaluje. A přece Boží zákony působí vzdor tomu všude, neotřeseny a nezměněny, tedy i zde. A právě zde doléhají dvojnásob těžce. Neboť toto veliké **utrpení, prosté každé nenávisti,** dopadá podle zákona desateronásobně na všechny původce jeho utrpení!

Člověk nesmí však zapomínati, že Bůh ve své nedotknutelné dokonalosti jest také **spravedlnost** sama! Kdo o tom pochybuje, hřeší proti Bohu a rouhá se jeho dokonalosti!

Bůh jest od věčnosti do věčnosti živým a nedotknutelným zákonem!

Jak se může člověk odvážit projevit svoji pochybnost přáním, že by Bůh mohl přijmouti od někoho oběť, kdo sám není

vinen, kdo také nikdy žádné viny ve stvoření nevyvolal a sám není viníkem!

Něco takového není možné ani **pozemsky**, tím méně v Božském! Bylo by možné, aby pozemský soudce vědomě dal popravit nevinného člověka na místě vraha a pravého vraha by vědomě propustil bez trestu? Ani jeden z vás by něco tak nesmyslného nepovažoval za správné! O Bohu však si necháte od lidí něco takového namluvit, aniž byste se proti tomu jen vnitřně ohradili!

Přijímáte to takřka s díkem a snažíte se umlčet a potlačit váš vnitřní hlas, který se ve vás ozývá a vybízí vás k přemýšlení!

Pravím vám, že působení živých zákonů Božích nedbá vašeho falešného nazírání, které se snažíte prosadit i proti vlastnímu přesvědčení, ale že dopadne těžce na vás a přinese současně i důsledky za vaše rouhavé, falešné myšlenky! Probudte se, aby nebylo pro vás příliš pozdě! Odtrhněte se od těchto uspávajících názorů, které s Božskou spravedlností nejsou nikdy v souladu, neboť jinak může se vám přihodit, že z tohoto duchovního, líného zášeří zachvátí vás smrtelný spánek, jenž musí přivodit duchovní smrt!

Domnívali jste se, že Božskému je možno beztrestně se vysmívat a je pronásledovat, kdežto vy, pozemští lidé činíte si nárok na opravdovou spravedlnost! Představujete si Boží velikost tak, že Bůh smí pro vás trpět a nabízet vám dokonce dobro za vaše špatné činy, jichž se dopouštíte! To nazýváte Božským, jelikož podle vašich názorů jedině Bůh je schopen to dokázat!

Představujete si tím člověka daleko spravedlivějšího než

Boha! V Bohu chcete vidět všechno nemožné, ovšem jen tam, kde vám to lépe prospívá! Ne jinak! Neboť jinak ihned voláte po jeho spravedlnosti, jestliže jen jednou hrozí obrátit se proti vám!

V takovémto jednostranném nazírání museli byste poznat svoji dětinskost a zardívat se hanbou, pokusíte-li se jednou přemýšlet o tom správně!

Podle vašeho názoru bude Bůh všechno špatné a nízké shovívavě podporovat a posilovat! Vy pošetilí, pochopte konečně pravdu!

Bůh napomáhá tvorům, tedy také i vám, výhradně svými železnými zákony, které jsou již od počátku zakotveny ve stvoření! Jsou neoblomné a nedotknutelné a působí vždy s neomylnou jistotou. Jsou nezadržitelné a rozdrtí vše, co se jim postaví do cesty, jestliže se **vědomě nepřizpůsobí** jejich záchvěvům.

Vědění jest pokora! Ten kdo má pravé vědění, nemůže pokoru nikdy vyloučit, protože vědění a pokora jsou jedno. S opravdovým věděním přichází jako samozřejmost současně i pokora. Kde není pokora, tam není ani opravdového vědění! **Pokora znamená svobodu!** Jen v pokoře spočívá pravá volnost každého lidského ducha!

Přijměte ještě toto jako doprovod pro zlé časy! Nezapomeňte při tom, že **Boží láska a spravedlnost** se nenechají odloučit!

Tak jako je Bůh láskou, tak je také živoucí spravedlností! **Jest** zákonem! Vezměte konečně tuto zkušenost za základ a

uložte ji pro všechny čas do své paměti! Neodchýlíte se pak nikdy od správné cesty, vedoucí k přesvědčení o velikosti Boží! **Poznáte** ji všude, na vašem okolí, ba i v pozorování všedního života! Budte proto duchovně bdělí!